

בס"ד ג' מר-חשוון ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 17: 39
צאת השבת - 18: 29
רבנו תם - 19: 06

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1275
@ אין אומרים בשבת **"צדקתך"**.
@ יום שלישי בערב מתחילין לומר **"ברך עלינו"**.
(יהי רצון שהשנה תהיה גשומה בגשמי ברכה)
@ ביום רביעי בערב מתחילים **"ברכת הלבנה"**.
@ השבת ג' חשוון אזכרה למרן הראש"צ **עובדיה יוסף זצ"ל**

אברהם יגל
לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

שבת מנוחה

פפטידין: "דוני עקרה"
(ישעיה נד)
במוצאי שבת זו
מעבירים לשעון חורף

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 20:30
מלנייני הפרשיה:

צַהַר תַּעֲשֶׂה לַתִּיבָה **א**
רבי יעקב אביחצירא מבאר שהתבה רומזת על גוף האדם, והצהור על עיניו. צריך האדם שישתדל לטהר לבו וכל מחשבותיו תמיד לעבודת השם וליראתו.
צהר הוא לשון **אור**, וכמו שמתרגם **"נהור"**, ובא לרמז על העינים, וזהו שאמר צהר תעשה לתבה, דהינו האור שלך, שהם העינים שלך, לא תראה בהם שום ראייה שהיא רעה בעיני ה', רק ראייה שהיא לעבודת ה'.
וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְכֵן יִסְפָּה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד
מדוע היונה לא שבה אליו? רד"ק: משלא שבה אליו היונה, הסיק נח שהיא מצאה מקום להניח את רגליה, והבין שהמבול הסתיים. היונה לא שבה אליו כדי שידע שהמבול בא לקיצו. הנצי"ב מוולוז'ין: בפעם הקודמת שבה היונה כשעלה זית בפיא, אולם בפעם הזו לא הזדמן לה דבר להביא בפיא, וחששה לשוב אליו כשאין בפיא דבר, ועל כן לא שבה אליו.
וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא ... שֵׁם יְהוָה וַיָּפֶת וַחַם הוּא אֲבִי כְנָעַן
כנען עדיין לא נולד, למה נזכר ...? חם לא היה ראוי לצאת מן התיבה שהוא מאותם ששימשו בתיבה, ולמה יצא? כדי להוליד כנען, כדי להושיב ארץ ישראל ולבנותה ולזרעה ולנוטעה, לקיים ייעודו שייעד לישראל, ארץ זבת חלב ודבש".
וַיֹּאמֶר ה' לְנֹחַ: קֵץ כָּל בָּשָׂר ...
"לֵכָךְ קֵץ" ס"ת צ"ח קללות. "כל בשר בא" גימטריה שלושה המדברים והנהרגים על לשון הרע.... "והנני משחיתם" אותיות **"משחית-תם"**. זוהי תשובת המשקל. (שלמה אלביליה הי"ו)
צַהַר תַּעֲשֶׂה לַתִּיבָה
נאמר בזוהר הקדוש, כי "נח" מרמז על "שבת" (מלשון מנוחה). השבת מהווה גם עוגן-הצלה לאדם מפני מבול העולם. נוסף את הגימטריה של **"צהר"** - 295 - ל**"יתבה"** - 407 - יתקבל יחד המספר של 702 - כגימטריה של **"שבת"**.
"צהר תעשה לתבה" - כאשר תעשה צהר לתבה, יהיה זה בבחינת שבת, המצילה מפני המבול... (אבני אֵזֶל).

בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.
הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
תולדות נח ובניו לאחר המבול.
בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.
"אֵלֶּה תּוֹכְלוֹת נֹחַ, זֶה אִישׁ צִדִּיק"
2 תכונות לצדיק צרמוזות במילה **"צדיק"**.
א. צדיק = ר"ת צפונה דרומה ימה קדמה, דהיינו איכפת לו מכל הסובבים אותו.
ב. צדיק=אדם שמתפלל במנין שהרי: צ = 90 אמנים, ד = 4 קדושות, י = 10 קדישים, ק = 100 ברכות.
"זֶה אִישׁ צִדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדִרְוֹתָיו" (וי טו)
ארבע מידות בנח: א) איש - טהור בגופו. ב) צדיק - שלם בכל מעשיו. ג) תמים - הולך בדרך הישר ועושה עבודת ה' בתום לב. ד) את האלקים התהלך נח - שכל עבודתו לה', בכל דרכיו ודעתו. זו המדרגה הגבוהה מכול. ללמדנו, **שצדיק אמיתי ראוי לו להיות מוכתר בכל ארבע המידות. (רבנו בחי)
"וַיִּכְלֵא הַגִּשְׁם"
כתוב בתורה שתי פעמים הלשון **"ויכלא"**, **"ויכלא הגשם"**, **"ויכלא העם מבהיא"** בתרומת המשכן, רמז שאם ח"ו אין גשם דהיינו **ויכלא הגשם**, הוא בגלל **ויכלא העם מבהיא** - שלא נוהגים צדקה.
"וַיִּוְלַד נֹחַ שְׁלֹשֶׁת בָּנִים אֵת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יֶפֶת"
ר' שמחה בונים מפשיסחא אמר שבקיום המצוות על כל אדם להקפיד לקיים את "שלושת בני נח":
א'ת שם' - לעשות את המצווה כולה לשם שמים.
א'ת חם' - לעשותה בחמימות חלב וברגש.
ו'א'ת יפת' - הידור מצוה לעשותה בצורה נאה ומכובדת.
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ: וְהָנִי מְשַׁחֵת אֶת הָאָרֶץ"
מדוע נח לא התפלל על בני דורו שישונו בתשובה?
רבינו בחי: כדי שהעולם יינצל, היה צורך ב-10 צדיקים שבזכותם לא יהיה מבול, (כפי שמצינו שאברהם חדל מלהתפלל על אנשי סדום, כשהבין שאין שם 10 צדיקים).
נח ידע שהוא ובני משפחתו מונים לכל היותר 8 (נח, אשתו, שלושת בניו ונשותיהם), ואין 10 צדיקים שבזכותם ניתן למנוע את המבול.
עיון יעקב: נח ידע שאנשי דור המבול חטאו בגזל, חטא שתפילה לא תועיל כדי למחול עליו, הואיל ונדרש להשיב את הגזילה תחילה, טרם התפילה, והם לא עשו כן.**

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִּים
"את האלוהים התהלך נח"
ללכת 'את האלוהים' היינו ללכת לצידו ואיתו, לכוון לאותו היעד.
לעומת זאת להתהלך 'לפני האלוהים' הוא במשמעות דומה **ל'עמוד לפניו'**, לפעול וללכת בדרך שהיא למולו. דרגתו הרוחנית של נח משולה למי שצריך עזרה תמידית למען ייטיב דרכו על כן הולך הוא תמיד עם האלוהים, ואילו אברהם היה בעל כח רוחני גבוה יותר ופָּשַׁל יותר ולכן יכל ללכת **לפני האלוהים** ובמרחק מה ממנו.

"אל תסרי הליכות אלא הלכות"

הלכות "ברך עלינו"

א. לימודה - לעולם יסדיר אדם את תפילתו הנאמרת לפרקים (אחת לשלושים יום או יותר) ואחר כך יתפלל, ועל כן קודם ערבית של ליל ז' במרחשון יעניין בברכת "ברך עלינו", ובתפלה עצמה יאמרה מתוך הסידור (וענין ר"ה דף ל"ה וענין שו"ע ק) ולדעת הרמ"א אם מתפלל מתוך סידור אין צריך להכין.

ב. זמנה - אין אומרים "ברך עלינו" אלא מיום ז' במרחשון בארץ ישראל, כיוון שחז"ל רצו לתת לאלו שעלו לירושלים בימי סוכות זמן לחזור לבתיהם ללא גשמים (שו"ע קז סעי' א ונו"כ). ואומרים אותה עד מנחה של ערב פסח ועד בכלל.

ג. טעה בחורף - אם בימות הגשמים, אחרי ז' במרחשון אמר "ברכנו" ולא ביקש גשם, אין בקשתו שלמה, וצריך לחזור ולבקש גשם. (והוא הדין אחר התקופה, בחו"ל) אם נזכר קודם שסיים את תפילתו - יכול לבקש גשם גם במקומות אחרים.

ד. אם נזכר בתוך אמירת "ברכנו" - יעצור ויתחיל ברכת "ברך עלינו".

ה. אם אמר "ברוך אתה" ועוד לא הזכיר שם ה' - ימתין כדי הילוך ד' אמות (שתי שניות) ויחזור לתחילת "ברך עלינו" (יש אומרים שאין צריך לחזור לראש הברכה אלא יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" ויחתום, וטוב לעשות כסברה ראשונה).

ו. אם נזכר לאחר שאמר "ברוך אתה ה'" של סיום הברכה - יסיים "למדני חוקיך" ויחזור ל"ברך עלינו" (וענין כה"ח קי"ד ס"ק כ"ח, שלמי ציבור דף קי"ז).

ז. אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "ברכנו" ולפני שהתחיל "תקע בשופר" יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" וימשיך "תקע בשופר". (ענין ראב"ה המוזכר באורח בבי" ס"י קי"ד לאפוקי סברת ר' יונה, וכן פסק בא"ח בשלח אות ח"י) וטוב לחזור ולומר "ותן טל ומטר לברכה" גם בשומע תפילה (וענין באה"ל ס"י קי"ד ד"ה: "בלא חתימה"). ולדעת המשנה ברורה עדיף לומר ב"שמע קולנו" מאשר לפני "תקע".

ח. אם נזכר אחרי שהתחיל "תקע בשופר" - ימשיך עד "שומע תפילה" ושם יאמר "ותן טל ומטר לברכה. כי אתה שומע תפילה כל פה וכו'". (וענין ברכ"י אות ט').

ט. אם נזכר אחרי שאמר "ברוך אתה ה'", יסיים "למדני חוקיך", ויאמר "ותן טל ומטר לברכה... כי אתה שומע תפילה"

י. אם נזכר אחרי שסיים ברכת "שומע תפילה" ולפני שהתחיל ברכת "רצה" - יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה". אם נזכר אחרי שהתחיל ברכת "רצה", - עוצר במקום שנזכר וחוזר לברכת השנים ומתחיל "ברך עלינו" וממשיך על הסדר).

יא. אם חזר בטעות ל"שמע קולנו", במקום ל"ברך עלינו" וביקש שם על הגשמים וסיים תפילתו, יכוין לצאת ידי חובה בחזרת ש"ץ מתחילה ועד סוף, או שיחזור להתפלל ויאמר שהוא מתנה שאם אינו צריך לחזור הרי תפלתו זו בתורת נדבה.

יב. איך חוזרים להתפלל - יחיד שחזר לתחילת התפילה אינו חוזר לומר "ה' שפתי תפתח וכו'" כיוון שכבר הוא בתפילה. (בא"ח ש"ש ויקרא י"ב).

יג. ש"ץ שטעה בתפילת לחש ולא שאל טל ומטר, יכול לסמוך על תפילת החזרה ואין צריך להתפלל פעם נוספת בלחש (ענין שו"ע ס"י קכ"ד סעי' ב' ולחונים עליו).

יד. תשעים פעם - אם מסופק אם אמר "ברכנו" או "ברך עלינו" תוך שלושים יום - חוזר. אבל אם אמר תשעים פעם "רופא חולי עמו ישראל", "ברך עלינו" ואחר כך הסתפק - אינו חוזר.

מכל מלמד השכלתו מן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

השבת חל יום פטירת מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, שנסתלק לבית עולמו באותו יום מר ונמהר ג' חשון.

קצרה היריעה מלתאר את שבחיו וגדלותו העצומה בתורה הקדושה, ואת גודל אהבת ישראל העצומה שבערה בקרבו, והובילה את דרכו להחזיר העטרה ליושנה.

מחול לך - מחול לך

יהודי היה בירושלים, שסבל רבות מכאבים קשים ברגליו. הוא פנה להתייעץ ברופאים רבים, אבל לא נמצאה תרופה למחלתו. בצר לו, הגיע לביתו של מרן לבקש ברכתו. "בני, אולי עשית בעבר משהו למישהו? האם זכור לך כי פגעת אי פעם באיזה אדם?", שאל מרן. היהודי ניסה להיזכר ולבסוף אמר, "איני זוכר דבר". אבל מרן לא הרפה. "נסה להיזכר. לפתע האיר זיכרון ישן במוחו. "איני זוכר כי בהיותי ילד צעיר, היה בכיתתנו ילד שמחמת העוני היו נעליו קרועות. אני הייתי בין הילדים שלגלו עליו וצחקו על נעליו" אמר היהודי. "חפש את אותו ילד ובקש ממנו מחילה", אמר מרן. "אבל איך אמצא אותו? הדבר היחיד שאני זוכר הוא ששמו יוסף", הביט בו מרן בעיניים חודרות ואמר: "הבט בי, אני הוא אותו יוסף ואני מחול לך! מחול לך! מחול לך!", ובירכו בברכת רפואה שלמה, ואכן הכאבים הלכו ללא שוב.

מדוע נח לא היה עקר

"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" השייכות בין "אלה תולדות נח" לבין הא "צדיק תמים היה בדורותיו", ועי' רש"י. וי"ל דביבמות (סד). איתא א"ר יצחק מפני מה היו אבותינו עקרים מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים. והנה אצל נח כתוב "אלה תולדות נח" הרי שהיו לו בנים וקשה מדוע לא היה עקר כשאר האבות ולזה ממשיך קרא שהיה "צדיק תמים בדורותיו" שאילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום וא"כ לא שייך אצלו הך טעמא דהקב"ה מתאוה לתפילתו. (יעלת חן)

מדוע חסד לאברהם ולא חסד לנח

הנביא מיכה אומר "חסד לאברהם". מדוע מידת החסד מיוחסת דווקא לאברהם ולא לנח, הרי נח ההתנהג בחסד לכל העולם ובכך הציל את כל העולם, מה שאין כן אברהם? הרב נבנצל (בציטוט מדברי בן-ציון רוטנברג): "נח עשה חסד גשמי, ואברהם עשה חסד רוחני, ואת הנפש אשר עשו בחר' וזה החסד החשוב ביותר, שעל ידו מביא את הברואים לחיי עולם הבא ולקראו בשם ה'. לפיכך כב במשנה בבא מציעא לג: 'אבידת אביו ואבידת רבו - של רבו קודמת, שאביו הביאו לעולם הזה, ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא'. חסד זה לא רק בגשמיות ... מחזק את חברו - זה החסד הגדול ביותר!". (הרב אביגדור נבנצל)

הרב עובדיה לא מוכן למחול

היה זה בשעות הערב המאוחרות. מרן הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל ישב על תלמודו, היה עסוק ברמ"ח איבריו בכתיבת תשובה חשובה מאוד בהלכה. לרב עובדיה זצ"ל ישב בביתו מאגר אדיר של ספרים, כארבעים אלף במספר. הוא נצרך לספר שו"ת מעגל חן, אך בביתו לא היה את הספר הנ"ל. הרב עובדיה קרא לבנו רבי משה ואמר לו שהוא זקוק לספר הנ"ל, ושניתן להשיגו רק במקום אחד - בספריה של מוסד הרב קוק, אך הספריה כעת סגורה. הספרן גר בטלז-סטון.

בנו רבי משה אמר לאביו: "אבא, הספריה כעת סגורה, מחר בבוקר אני אגש ואביא לך את הספר". אמר לו הרב עובדיה: "אני כעת כותב תשובה בהלכה ואני חייב את הספר. המתברר כתב שם סברא שעליה אני רוצה לבנות את כל התשובה שלי".

הרב עובדיה פונה בתפילה נרגשת מעומק הלב ואומר: "ריבונו של עולם, תעזור לי שגיע אלי הספר מעגל חן".

והנה דפיקות בדלת. רבי משה פותח את הדלת והנה בפתח עומדים שני שוטרים, הם מבקשים להיכנס. הם הגיעו כדי לשאול את הרב עובדיה לגבי אדם שעשה פשע מסוים וכביכול הרב ידע על כך ולא דיווח עליו לרשויות.

רבי משה אמר להם שהרב עובדיה עסוק כעת מאוד בלימוד, אך השוטרים היו קשוחים ואמרו: "יש לנו צו, ואותנו זה לא מעניין, אנו חייבים לשוחח עם הרב".

השוטרים נכנסו ושאלו את הרב שאלות, הרב עובדיה אמר להם שהוא לא זוכר על מה מדובר, אמר להם: "אני זוכר ספרים שלמים כאילו הם מצולמים לפני, אך כאן אני לא זוכר. אם אני אומר לכם שאני לא זוכר, אז לא היה כלום". השוטרים המשיכו לשאול שאלות נוספות, אך הם ראו שהרב עובדיה צודק, באמת לא היה לו מושג לגבי המקרה הנ"ל. הם אמרו תודה רבה והתכוננו לצאת מביתו של הרב, הרב פונה אליהם ואומר: "דעו לכם שאני לא מוחל לכם לעולם על מה שעשיתם לי".

אמרו לו השוטרים: "הרי הרב יודע שאנו ביצענו את התפקיד שלנו". אמר להם הרב: "ביטלתם לי תורה, אני כותב כעת תשובה מסוכנת בהלכה ובזכותם לי את הזמן על שטויות ושאלתם אותי שוב ושוב שאלות סרק, אני לא מוחל על כך".

אחד השוטרים נבהל מאוד. הוא ידע שאם הוא יבוא הביתה ואשתו ואמא שלו ישמעו שהרב עובדיה לא מוחל לו, אז לא יתנו לו להיכנס הביתה.

שני השוטרים נחרדו ונלחצו, הם פנו לבנו רבי משה ואמרו לו: "אביך הרב לא מוחל לנו, מה נוכל לעשות כדי שהרב ימוחל לנו?" אמר להם רבי משה: "לא יעזור לכם כלום, אתם ביטלתם לרב תורה והוא מאוד כועס עליכם, יש לכם מושג מה זה ביטול תורה? יש לי רק עצה אחת בשבילכם. אם אתם רוצים שהרב ימוחל, אז תשיגו לו את הספר שו"ת מעגל חן". שאלו השוטרים: "היכן ניתן להשיג את הספר?". אמר להם רבי משה: "הספרן גר בטלז-סטון בכתובת הזאת והזאת". השוטרים מיד נכנסו לניידת המשטרה ונסעו לטלז-סטון לביתו של הספרן. הם מקישים בדלת, הספרן פותח וכמעט מתעלף. הוא מבחין בשני שוטרים. שואל אותם מה קרה, והשוטרים אומרים לו: "יש לנו איזושהו ספר שאנו צריכים אותו לצרכי חקירה והוא נמצא בספריה שלך". שואל אותם: "איזה ספר אתם צריכים?". הם עונים לו: "אנחנו צריכים את הספר מעגל חן". הספרן נותן להם את המפתחות ומסביר להם היכן הספר נמצא, הם הבטיחו להחזיר את הספר מחר. הם לוקחים את הספר ומגישים אותו לרב עובדיה. כשראה הרב עובדיה את הספר אורו עיניו. הוא החל לברך

את השוטרים ואמר להם: "אני מברך אתכם בכל הברכות הכתובות בתורה שיחולו על ראשכם ואני מוחל לכם מחילה גמורה".

וראים אנו מסיפור נפלא זה שרצון יראיו יעשה ואת ההשתוקקות של הרב עובדיה לתורה, "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה".

ומספרים שמאז בכל פעם שהרב עובדיה היה מחפש ספר, ולא היה בנמצא, הרב זצ"ל היה שואל: "איפה השוטרים, אני צריך את השוטרים שיביאו לי..." (הרב צבי נקר הי"ו)

הסטירה

את הסיפור לפניכם שמעתי מ'בעל המעשה', מנהל חינוכי נכבד ונעלה, וערכתיו עם שינויים מינוריים.

הנני מחנך שבסיעתא דשמיא מטפס ועולה בעבודת הקודש. ביחשבונו הנפשי שערכתיו נזכרתי בשנה הראשונה שלי כמלמד, לפני כתיבסר שנים.

שנה קשה היתה זו עבורי, וכנראה אף עבור תלמידיי. התחלתי כמלמד 'מתחיל' בשעות אחה"צ, בהן פחתה היעניא פקחא! אך להמנהל, והילדים חשו ברפיון. כמחוסר ניסיון, וכמעט ללא הנחייה, התאמצתי מאוד להשליט סדר ומשמעת ולקיים למידה. היו ימים טובים כאלה, והיו כאלה...

'לוי' היה ילד עירני, בעל 'נוכחות' בכיתה. 'מזג האוויר' הכיתתי היה תלוי בו במידה רבה. ויה היום, לאחר שהשיעור הראשון עבר די טוב, התחילו 'תפילות מנחה' בכיתה. אך באמצע התפילה העמידה, שמעתי לוי קול - צפצוף-חזק-לא-נעים, והכיתה פורצת בצחוק גדול. התפילה התפרקה באחת. חשתי כי הכל מתמסמס ונהרס מולי. חמתי בערה בי. 'רק-זה-חסר-לי'.

ניגשתי ללוי, והענקתי לו בפני כולם 'סטירת לחי מצלצלת'. כעבור שנים אני זוכר את לוי והסטירה.

סטירה זו היתה היחידה בכל שנותיי כמלמד. פגעתי בתלמידי, ברבים, ואני כולי חרטה. פעלתי אז מתוך כעס ומתוך אגו. דחיתני את מחשבת-ההרגעה 'הגיע לי'.

לא ולא! זה לא היה לשם שמים אלא להוכיח מי בעל-הבית בכיתה. מה אני עושה? פניתי למוזכיר בניסיון לאתר את לוי. הצטמררתי לשמוע שמשפחתו עברה צפונה, ולוי פרק עול תורה!

נָשָׁר! הוא נָשָׁר??? מה פתאום! אני 'הנשרתי' אותו! זה ניקר בנפשי עד לי הושענא רבא, ערב שמחת תורה.

עמדתי בתפילה ותלונותי מול הכותב המערב. יוסב פניו אל הקיר' בכיתי מקירות לבי "רבון העולמים! קבל נא תשובתי על המעשה ההוא! אין לי מושג איך לאתר ולפייס את לוי, סייע לי לכפר על היותי 'סוטר ומורה'.

בתום תפילתי עליתי מרחבת הכותל, עיני אדומות ולחות, ואני שומע קריאה "הרבי!"

מולי אדם גבוה, בעל פאות שחורות עבות, וזקן מלא מכסה פניו "הרבי זכור אותי! אני לוי מהחידר!"

הלם מוחלט! חיבקתי בחום ולחשתי "מה איתך? הצטערתי לשמוע שעזבת את הישיבה". לוי השיב שבעקבות משבר משפחתי עברו לצפון, אכן הידרדר, התרחק, אך ב"ה 'חזרי' וכיום חיוו רוחניים וציבים.

סיפרתי לו על תפילתי הזכה שסיימתי זה עתה. "אתה סולח לי על הסטירה שנתתי לך?" שאלתי ברגש ומבוכה. לוי מחיך, "סטירות רבות קיבלתי בחיי, עונים היו מנת חלקי. בדרך כלל הגיע לי. רובם קיבלתי בצדק, אני לגמרי סולח לך!"

מעשה שהיה, שמעתי בדמע מפי המלמד. הוא זכה. הקב"ה שמע תפילתי. הרי ביקש סליחה באמת, ונענה (יחיאל מיכל מונדרוביץ)

"מדוע נקרא שמה תיבת נח?"

מדוע השתמשה התורה בשם "תיבה" דווקא ולא כפי שהשתמשה אצל זבולון בשם **אוניה** שנאמר: "והוא לחוף אוניות ישכון" או כפי שנכתב אצל יונה המילה "ספינה"? מדוע כאן דווקא תיבה? מבארים חז"ל: **"תיבה"** היא אותיות של: **בית ה'** הקב"ה לא עזב לרגע את התיבה ואף חתם אותה בשמו. בעלי המוסר מפרשים את הפסוק: "צהר תעשה לתיבה" על המחסום שהאדם צריך לשים ללשונו המוציאה מילים = **תיבות** מהפה. צריך האדם לעשות צוהר לתיבה על מנת שתהיה לו שליטה ובקרה על כל תיבה ותיבה...

ספר "עבודת ישראל" מביא בשם המגיד ממזריץ' רעיון לזה ממידות התיבה:

300 אמה אורך = "ש". 50 אמה רוחבה = "צ". 30 אמה קומתה = "ל". סה"כ אותיות **ל.ש.נ.** לשון. ומהלשון יוצאת "תיבה" = מילה.

וכשם ש"תיבת נח" הייתה חתומה בשמו של ה' כך יחתום האדם את שם ה' בפיו תמיד בכל "תיבה" שמוציא מפיו... לא בכדי הגנה התיבה על האדם מפני המבול. **מבול ראשי תיבות: מוות נחיים ביד לשון...**

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

מתכננים את השגרה יחד

הזמן אחרי החגים הוא זמן מצוין לחשיבה. אחרי שביליתם יחד כל המשפחה, אפשר להתחיל לחשוב על המטרות לשנה הקרובה. אולי נחליט שהשנה נרצה שהבית יהיה מסודר יותר, או שכל אחד מהילדים יפתח הרגלים חדשים, יהפוך לעצמאי יותר. כמובן, גם ההורים מוזמנים לשנות ולחשוב דברים לשגרה שלהם. אבל אז אהא שרגילים לעבוד עד מאוחר יכולים לקבל החלטה להקדיש יום או יומיים בשבוע לחזרה מוקדמת הביתה, כדי לבלות עם המשפחה. כך, למשל, תוכלו להחליט על יום מסוים בשבוע בו יוצאים מהבית - לטיול בטבע, פיקניק, סרט או הצגה. בדרך כלל החזרה לשגרה אחרי החגים מתלווה גם ברצון לסדר וארגון. למשל, לוח זמנים משפחתי - במהלך החגים כולם התורגלו ללכת לישון ולקום בשעות שונות, ועכשיו, כאשר מדובר בחזרה ללימודים, זה יכול להיות, בעייתי. בסך הכל, שגרה מאד חשובה לא רק לילדים, אלא לכל המשפחה, כי היא מקלה על התנהלות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרב **יוסף שלטי"א** הרח"ג **יחזק יוסף שלטי"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

לדניאל ומרגלית פז שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תנן בעדם, לרפואתם ומעלותם יתמלאו משאלותם ליבם לטובה. זכות המוצא שיתברכו באורש ופרנסה טובה וברכה והצלחה לשישראל, הדר. חזיונו הנון לאילון-חי ונועה להבדיל לעני עטוקה בת יעקוטה ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבנים

ירדן וגלית אייל שבעין ואסנת אלון לנישואי אלעד עם שירה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

מנחם (מנדי) ואדר

באבאי בהגיע מאיר למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו מעשיו ולימודיו ותזכו לחופתו מתוך בריאות איתנה, אושר, נחת ושלחה.

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכוריי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיט ברוחנות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלחה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעניי משה בן סולטן ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבנים

אליעזר ואלינור יחזקאל מרים שוורץ לנישואי אסף-ישראל עם זורה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

מנחם (מנדי) ואדר

באבאי בהגיע מאיר למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו מעשיו ולימודיו ותזכו לחופתו מתוך בריאות איתנה, אושר, נחת ושלחה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעניי משה בן סולטן ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבנים

ירדן וגלית אייל שבעין ואסנת אלון לנישואי אלעד עם שירה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

מנחם (מנדי) ואדר

באבאי בהגיע מאיר למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו מעשיו ולימודיו ותזכו לחופתו מתוך בריאות איתנה, אושר, נחת ושלחה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעניי משה בן סולטן ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבנים

ירדן וגלית אייל שבעין ואסנת אלון לנישואי אלעד עם שירה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

מזל טוב ואיחולים לבנים

אליעזר ואלינור יחזקאל מרים שוורץ לנישואי אסף-ישראל עם זורה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

מנחם (מנדי) ואדר

באבאי בהגיע מאיר למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו מעשיו ולימודיו ותזכו לחופתו מתוך בריאות איתנה, אושר, נחת ושלחה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעניי משה בן סולטן ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבנים

ירדן וגלית אייל שבעין ואסנת אלון לנישואי אלעד עם שירה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

מנחם (מנדי) ואדר

באבאי בהגיע מאיר למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו מעשיו ולימודיו ותזכו לחופתו מתוך בריאות איתנה, אושר, נחת ושלחה לרפואת הדור בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעניי משה בן סולטן ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבנים

ירדן וגלית אייל שבעין ואסנת אלון לנישואי אלעד עם שירה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל" וחת ושלוחה לישועה ודולה נסים

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראלי בן חנה מנב"ת ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו אסתר אהרני בת גורה מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיריאן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה רוני בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת

לעניי הצנעה והענו

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיח"ה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיח"ה דינה מאנאני בת חנה ואיוז ז"ל נורית-חן דגני בת מסעדה ז"ל סולטנה גולגולאן בת שמחה ז"ל זמריה אשמוגני בת לולו ז"ל ביבי ניסים בת שוורר ושמואל ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל